

opfyldte af den, der har gennemgaaet et teologisk Studium og grundigt har indarbejdet sig i de bibelske Skrifter og Kirkens Historie med dens skiftende Op-gaver og Opfattelser og tilegnet sig Stoffet gennem selvstændig Tænkning. Fa-kultetet er tilbøjeligt til at mene, at de Fortrin, som den teologiske Uddannelse giver dem, der har gennemgaaet den, fremfor Ikke-Teologer, paa dette Punkt viser sig allerstærkest. Medens adskillige Ikke-Teologer ved af og til at holde et kristeligt Foredrag eller en Prædiken kan give Indtryk af at være fuldt jævn-byrdige med Teologer, vilde de overfor den stadig tilbagevendende Opgave som Ordets beskikkede Tjenere i de allerfleste Tilfælde, maaske altid, staa tilbage selv for jævnt begavede Teologer.

At Kundskab, navnlig naar den er vundet gennem selvstændig Tilegnelse, gennem Studium, indeholder en Berigelse, turde være anerkendt. Og det er saa langt fra, at Trangen dertil skulde være aftagende, at den tværtimod, alt som Livsformerne differentieres mere og mere, viser sig saa meget stærkere, ligesom der ogsaa i Nutiden paa forskellige Fagomraader spores en voksende Bestræbelse for at skaffe dem, der repræsenterer de forskellige Virksomheder, en fyldigere Uddannelse. Det vilde være beklageligt, om Kirken her skulde repræsentere en modgaaende Bevægelse.

Hvis dette er rigtigt, vil kun i sjældne Tilfælde andre end teologiske Kandidater være egnede til at overtage Præstestillingen. Men omvendt er den Adgang, som disse har til at gaa ind i andre Embedsstillinger, hos os efterhaanden blevet meget stærkt begrænset. Medens tidligere talrige Stillinger under Undervisningsvæsenet stod aabne for teologiske Kandidater, er det nu kun ganske faa af disse, der kan opnaa Ansættelse paa saadan Maade. Den teologiske Em-bedsamen er praktisk talt næsten blevet en Præsteeksamen. Dette Forhold maa, hvad der neppe behøver nærmere Paavisning, virke hindrende for Tilgangen til det teologiske Studium. Hertil kommer, at de økonomiske Kaar, som Præstestil-lingen byder, er ringe, hvilket yderligere maa vække Betænkelighed hos de unge eller deres Værger overfor Valget af det teologiske Studium, selv om de har Lyst til det og føler sig egnede til det. Og det er i Kirkesamfundets egen Interesse at værne om Teologernes Ret og arbejde for, at der til enhver Tid er tilstrækkelig Tilgang til Studiet. Nogen Ujævnhed i Henseende hertil vil vel ikke kunne und-gaas, og netop for nylig har der været en Periode af forholdsvis svag Tilgang. Bølgedalen synes dog at være passeret, idet Universitetets Liste over de immatri-kulerede nu viser følgende Studentertal for det teologiske Fakultet:

1913	1914	1915	1916	1917	1918
280	308	349	386	411	449

med en aarlig Tilgang:

1913	1914	1915	1916	1917	1918
46	73	68	60	72	89

Den Kandidatmangel, som man i nogle Aar kunde befrygte, synes altsaa at være eller i de nærmeste Aar at skulle blive overvundet. Men at en Ordning, hvor ogsaa Ikke-Teologer kan blive Præster, maa virke hindrende for Tilgangen til Studiet, turde være indlysende. Ved at tage teologisk Embedseksamen faar man praktisk talt næsten kun Adgang til at blive Præst; hvis man nu skulde opnaa denne Adgang uden teologisk Embedseksamen, og altsaa Teologernes Eneret til at blive Præster bortfalder, vil Teologerne blive saa ugunstigt stillet, at Lysten til at studere Teologi maa svækkes. Særlig vil det under saadanne Forhold an-befale sig at tage en anden Embedseksamen; ved at tage en saadan faar man for det første de Rettigheder, som den naturligt giver, og tillige kan man, hvis Præstestillingen ikke er forbeholdt Teologer, blive Præst. Med andre Ord: Ikke-Teologers Adgang til Præstestillingen vil bidrage til at gøre en forhaandenværende Kandidatmangel kronisk.

Fakultetet tillader sig i denne Forbindelse at minde om den Udtalelse, som Præsteforeningens aarlige Repræsentantmøde i Maj 1918 enstemmig vedtog, og hvis første Punkt (jfr. Præsteforeningens Blad for 15. Juni 1918) havde føl-gende Ordlyd: „Paa given Foranledning udtaler Præsteforeningens Repræsentant-